

jére, vagy fenekére, padlásra, majd pincébe. (A modern könyvállványokra nem férnek rá, vagy ha ráférnek is, „kiugranak“ a sorból nagy formátumukkal.) Kimentek a divatból. Az album ma már csak levelezőlap-, bélyeg-, fényképalbum, vagy emlékkönyv, amelybe a barátok és hódolók emléksorokat írnak.

TR. Z.

Könyvek a makulatúrás pincékben. A két esztendeje kiadott padlás-lomtalanítási rendelet egyebek mellett kétségkívül nagy tömeg „holt“ könyvanyagot is mobilizált. Az ilyen módon felszabadult könyvanyag jelentős részét selejtesek vették át. Legutóbb egy ilyen — aránylag eldugottabb — budai selejtesnél böngészgetve, szép számú magyar és magyar vonatkozású könyvvel, régi külföldi újságkötetekkel találkoztunk. Ma már ritkaságszámba menő régi tankönyvek (több kiadásban is), útleírások és „mindentudó“ zsebkönyvek stb. kerültek a kezünkbe. És az áradat egyre tart még. Elmondja a selejtesünk, hogy hetente kétszer-háromszor is új anyaghoz jut. Sajnos, ritka az olyan makulatúrás, aki ért is a könyvekhez. A legtöbb, ha látja, hogy „rég könyv“ került az anyagába, félreteszi és örül, ha a kiló ár kétszereséért eladhatja — bárkinek. Végigtekintettünk e régi könyveken és elképzeltük magunkban, micsoda értékek fordulhatnak meg ilyen módon a pesti makulatúra-piacon és mennek olykor veszendőbe!

S—A E—N.

A Felvidék visszacsatolásával visszatért egy sereg kisebb-nagyobb könyvtár is. Ezek között van néhány olyan nagyobb szabású, amely nemcsak a szakemberek, hanem a nagyközönség előtt is ismert, mint pl. a munkácsi Lehoczky Múzeumé vagy a jászói Premontreieké. Akad azonban nem egy olyan is, amely nem kis jelentőségű és értékű, de amelyről még a szakemberek közül is kevésnek van tudomása — esetleg éppen csak azt tudják, hogy vannak —, de azt már nem, hogy mi van bennük. Egy ilyen könyvtárba volt alkalmunk hosszabb ideig beletekinteni: A *beregi református egyházmegyének* Beregszászot elhelyezett egyházmegyei levéltárában szép számmal található könyvek is. A több, mint ezer kötetes könyvtár legértékesebb része a körülbelül 60 régi magyar. Ezeknek részletes és a könyvtár többi részének vázlatos ismertetésére legközelebb visszatérünk.

H. A.

A könyvcsonkítás ellentéte a könyvkiegészítés, ami sokszor majdnem olyan bűn, mint a könyv megcsonkítása. ZOVÁNYI JENŐ *Könyvrészletek nem a maguk helyén* című cikkében (MKSzemle 1939. II. 199—200. l.) azt írja, hogy a (David, Franciscus): *Brevis Enarratio Disputationis Albanae de Deo Trino... Albae Ivliae, 1568.* (RMKT II. 111. sz.) című mű függeléke sem a múzeumi, sem az akadémiai példányban nem fordul elő, sőt a RMKT szerinti leírásból következtetve, összes fennmaradt példányából hiányzik. Ellenben megvan a *Refutatio* (RMKT II. 114.) múzeumi, és a *Demonstratio* (RMKT II. 116.) sárospataki példányához csatolva. ZOVÁNYI a tényt megállapítja, de magyarázatát nem adja. — Ehez hasonló esetekkel könyvgyűjtők is találkozhattak. Csonka műveket zug-boltokban olymódon tesznek tel-